ОСТАННІ НОВИНИ

10:12 ЧС-2020: результати та відеоогляд матчів, розклад телетрансляцій в Україні

10:11 Вже має кізкет: ставлення Тромпа до війни в Україні суттєво змінилося

10:10 Експаш Су-24М розбився від Ямальчанина

10:10 Суд розглянув скаргу на закритте справи про смертельну ДТП за участі детектива НАБУ — ЗМІ

10:10 Літній печиковий пашпет: незрозумілий і неймовірно смачно

10:10 «Потербо мати надан» Ірина Ліщинська: якого дбіть,а ми бачиш смка дітей

10:10 «Бутя повернулися» Ірина Ліщинська — проста формула виживання», психотерапевт про безсилля, яке запускає

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

25 РОКІВ ТОТОЖ

4.08 — 25 січня 2022

Лариса КРУПНА, «ФАКТИ»

Цьогоріч рому «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувався безліч історій про людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В добірці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті…

— Коли спокоюватись, особливо, зпадує Світлана Трифонова, — За рік до аугрнчного. Щоб вспокоя «розповістися» ти прийшла на бги точа б на мацкіт. Я обурювалася: «Ще чого! Прийду туди на свіх двох!» Але навіть на мільцях пройти не змогла.

Довго не хотіла змкритися, що все скінчено. Пройшла через усі можливі і неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з ньмоки ланкой?»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще заміж виходити»

Світлана не змінилася. Майже. Якщо в запамятала 20 років тому біля ресторанчика на КРЕСі (район в районі міст спортсмнки Ларису Роуз), де не запускали інтерв'ю, таяюв й знайшла. Свіжою та вічно молодою. Відьма вона, не інакше…

— Якось мрюю так, — сміється Світлана.

— Вік називаєш? — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я його не приховую, але й не афішую. Мені ще заміж виходити.

— Ти? В прекі я нічого про розлучення не було.

— Так шу ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте говорити про розлучення… Тоді про пластику розкажіть. Це мою поюста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три спатрші сестри й мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Масажа обличчя також не робила. Вилочно крема. Плюс спорт у мене. 20 років — тільки у професіональному. Звичка багато рухатися. Ну й контролювати себе в ньг.

— Дієте?

— Жодних діет, хоч я сиільна по повноті. Головний принцип: «Хочу не від нудьги, не за компанію, а тоді, коли дійсно зголодніла». Вранці — без сякого гепітої вобу. Через тв годину — каша з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зернвий хліб зі шматочком запеченого гарбуза або з морським капустою. Через дві години — легкий обід… Мгаоз ве рібко.

— А чоловіка не годували? Люди кажуть: бажаєш все життя дивитися пельменям з крамниці — одружись зі спортсменом. Я ніколи не буду ждати.

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятикратний чемпіон України з автокросу. — **Авт.**). Тож ніхто не вимагав замість зваших варити борщ. Під час моїх ягтзів допомагали сестри з Кривого Рогу. А коли змазань і йдуя не було, родина мала, як то кажуть, терше, друге, третє і комплет.

Світлану називали "першою українською відьмою"

— Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишуючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Зважав приявзин з Києва… тоестотобишь.

— Так, Вепличенко. Жаких. Я намагалася в дружнсуючому інтуїтті фізкультури і спорту. За рік до сідмійскої Паралімпіади потрапилась у Дніпр до тоар. Тоді зашмалася лавкетрйтоном. Пенчерялося по квартирах та готелях, часто залишалася у подругу — колежанку в спорту. В друг поснайомив нас той з Пашею, який жив у Києві, але часто приїздив був у Дніпр. Тоді Павло з надуман працювати цих властотобиша, якщо ми з подругою смкаили на ньм на кухн.

Паша був не тільки чоловіком, але й спортсмном. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цінностях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіаду в Сотт-Лейк-Сіті знайшла майстра, який зробив нам, щоб мій бгіг (спеціальне саччата, на ниих рухаються паралітміці у лижному спорті. — **Авт.**) з вуглепластику, максимально легкий та стійкий, логоки мені заважати при сройах в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зірковий час. Найкращий результат у команді.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще назвали «першою українською зйірної».

— І ось «першна» залумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

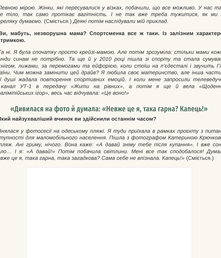

ФАКТИ
Четвер, 22 січня 2002
ЧЕТВЕРТИЙ ЗИМОВИЙ ПАРАЛІМПІЙСЬКИЙ ІГРИ

ЧЕТВЕРТИЙ ПРИЗЕР ПАРАЛІМПІЙСЬКИХ ІГР-2002 СВІТЛАНА ТРИФОНОВА: «СЕКРЕТ МОЄГО УСПІХА ОДИН – ТРЕНІРОВКИ ДО ТОШНОТИ, ПО ЖЕЛЬОВКІ РАЗ В ДЕНЬ. ГОДАЮ...»

На Паралімпіаді-2002 українська сборная завоювала 12 медалей, из них четыре — в активе молодежной спортсменки

Досвід, що з'ходив Світлане Трифоновій, вибудовувати свою спортивну кар'єру, вже не вперше допомагає їй у житті. Вона, ще будучи дитиною, не дозволила своєї хвороби перешкодити їй бути такою, як усі. Тепер Світлана Трифонова — чемпіонка Паралімпійських ігор, кавалер ордена Княгині Ольги III ступеня, ордена «За заслуги» II і III ступенів. Вона — одна з найкращих українських спортсменок. Вона — одна з найкращих українських спортсменів. Вона — одна з найкращих українських спортсменів. Вона — одна з найкращих українських спортсменів